

Intervenció del MHP Salvador Illa al Foro diàleg Itàlia-Espanya

Barcelona, 04 de desembre de 2024

Bona tarda a totes i tots. Que les meves primeres paraules també siguin per saludar i agrair a Enrico Letta i a Josep Antoni de Duran i Lleida com a copresidents d'aquest fòrum, l'organització per 20a vegada consecutiva, d'aquest fòrum de diàleg Espanya-Itàlia, a Foment per acollir-lo. També la meva benvinguda i salutació als dos ministres del Govern italià, als ambaixadors, als representants de les cambres de comerç, als representants de l'àmbit empresarial i a totes i a tots vostès per ser aquí.

Actes com aquests, fòrums d'aquests de diàleg Itàlia-Espanya, fets a Barcelona, reforcen la vocació europeista de Barcelona i de Catalunya i són, vull subratllar-ho, són també un motiu de reflexió, de diàleg, de pensament, d'enfortiment del caràcter europeista de Catalunya.

Vull fer 5 reflexions, molt apuntades, molt breus. La primera, sobre les relacions Espanya-Itàlia. Unes relacions fortes, estretes. La comunitat de ciutadans italians que viuen a Catalunya són la tercera en dimensió, la segona d'àmbit europeu. Econòmicament hi ha molts vincles, més de 200 vols diaris entre Itàlia i Espanya, una interrelació molt forta en tots els àmbits, insisteixo, comercial, econòmic, acadèmic, cultural. I, com també em consta que s'ha dit en aquests dos dies d'aquest fòrum, és un eix important pels dos països i per Europa. Per tant, celebro que hi ha un espai permanent de diàleg, copresidit per Enrico Letta i per Josep Antoni de Duran i Lleida, que cuidi aquesta relació estratègica i important, i que la projecti també a futur en els propers anys.

Hi ha dos àmbits rellevants en què Espanya i Itàlia i també Catalunya poden fer molt. El primer és el de la Mediterrània. El Mediterrani, que és un espai, mar mil·lenari, que no ha de ser barrera, sinó que ha de ser pont. Que no ha de ser frontera, sinó que ha de ser línia de col·laboració. Un àmbit de la Mediterrània, en el que els dos països i també Catalunya hi tenim molt a dir, ho hem fet històricament i tenim també avui en el present molt a dir. Un àmbit en el que és imprescindible reduir les desigualtats entre les dues ribes, la riba nord i la riba sud, i un àmbit que també és testimoni aquests darrers anys de drames humans, de tantes i tantes persones que buscant una vida millor hi perden la seva vida. Saben vostès que sobre aquest assumpte he reiteradament manifestat que el primer que s'ha de tenir en compte són els valors i tenir en compte que estem parlant de persones i, per tant, una visió humanista basada, anclada en els valors que crec que compartim tots, de que els immigrants, les persones que busquen una vida millor, són éssers humans i com a tals tenen una dignitat i mereixen un respecte.

I la segona consideració és també d'índole econòmica. Són persones que necessitem que s'incorporin als nostres països, a les nostres economies per ajudar-nos justament a seguir

generant prosperitat. Un àmbit de la Mediterrània que des del govern de Catalunya i amb el conseller Duch hi treballarem i que ho podríem fer-ho també de la mà dels companys de les administracions italianes.

Crec que és una oportunitat que hi hagi un comissari específic per a l'àmbit de la Mediterrània i hi ha un projecte al qual nosaltres donarem suport i ens implicarem de forma decidida de fer una Macroregió de la Mediterrània, un espai estable que ens permeti treballar conjuntament des de l'àmbit d'Europa, però també obrint-nos a altres regions de la ribera sud per treballar conjuntament i per compartir el Mediterrani, el que sempre ha estat, que és un espai, insisteixo, de col·laboració i de diàleg. Aquest és un primer àmbit que em sembla obvi de col·laboració.

Y hay un segundo ámbito, que por lo que veo ha sido muy subrayado en estas jornadas, que es el ámbito europeo y el papel que Italia y España pueden y deben jugar, decididamente a mi juicio, en este momento preciso de Europa, para fortalecer el proyecto europeo. Europa es una historia de éxito, representa un espacio público compartido de 450 millones de ciudadanos, un espacio público compartido que genera prosperidad, que lo hace en un régimen de libertad política y que lo hace contando con un estado del bienestar, con una sanidad, con una educación pública, con unos servicios públicos.

Estas tres características juntas no se dan en ningún otro lugar del mundo ni se han dado con anterioridad en ninguna otra parte del mundo. Por lo tanto, es una historia de éxito que hay que cuidar. En un momento de cambios muy acelerados en el mundo, tan acelerados que a veces nos hacen perder la perspectiva, y en el que, para mantener este modelo, digámoslo así, europeo de vida, tenemos que no solo ir juntos, sino reforzar, con un horizonte federal, este espacio público compartido que es Europa.

Y ahí, por razones de coyuntura, por razones de mucha índole, Italia y España, y Cataluña quieren jugar también su papel, tenemos que tener una actitud decidida, ambiciosa, de marcar el camino, de liderar este camino en un momento en que otros países que históricamente han asumido el peso principal de esta construcción europea, pues tienen que dedicar energías a otras cuestiones.

¿Y qué hay que hacer? Pues está dicho, y escrito, y publicado, y debatido, de la mano del informe que han coordinado dos insignes italianos, Enrico Letta y Mario Draghi. Esto es lo que hay que hacer. Y sobre esto parece que hay pocas dudas, que hay un amplio consenso. A veces es mucho más difícil hacerlo que decirlo, pero a eso nos tenemos que empeñar.

¿Cataluña qué quiere hacer en este contexto? Ayudar en lo que pueda, sin tener más pretensiones de las debidas, pero también jugando el papel que nosotros creemos que podemos y debemos jugar. Catalunya hi vol ser present, de la mà del Govern d'Espanya, en col·laboració amb el Govern d'Espanya, amb una actitud de mà oberta, de mà estesa, de col·laboració, no de confrontació, intentant ser part de la solució i jugant als espais institucionals que ofereix el marc d'aquest espai públic compartit que és Europa. A l'espai del

Comitè de Regions, a l'espai dels quatre motors d'Europa, que compartim amb la regió italiana de la Llombardia, a l'espai de la Euroregió i a l'espai de la Macroregió de la Mediterrània. I ajudant i, per tant, sent presents amb una delegació important amb les institucions europees i fomentant també totes les relacions transversals que puguem fomentar, en aquest cas amb Itàlia, amb la Llombardia, amb la Toscana, amb Emília-Romanya i amb Sardenya de forma prioritària.

I volem ser-hi presents fent, i acabaré amb aquesta reflexió, una defensa sempre a Europa i aquí a Catalunya i a Espanya de les institucions i de la política. Vinc d'un acte molt bonic, que no m'ha permès ser abans amb vostès, que és la celebració dels 80 anys d'una empresa emblemàtica a Catalunya, que és l'empresa Almirall. 80 anys, 3 generacions. Hi ha hagut una ponència científica d'una catedràtica de farmàcia de Santiago de Compostela, que ha fet un al·legat a favor de la ciència i dient que hi ha veritats científiques que no podem contradir. És cert, ho porto al terreny de les institucions, i al terreny de la convivència i al terreny de la sociologia.

No hi ha veritats alternatives, hi ha una veritat i una mentida en moltes coses, llavors hi ha qüestions que són opinables. I en l'àmbit de la política hi ha les institucions i sense institucions no es transforma. Sense institucions no es governa. No hi ha cap país, cap espai, cap territori al món, ni avui, ni en el passat, ni serà en el futur, que sense institucions pugui ni ser governat ni avançar. I per tant faig una defensa de les institucions i de la política, de la política democràtica, per escollir aquelles persones que han de servir a les institucions.

La feina dels governants és intentar transformar les coses a millor. Hi ha projectes, alternatives, plantejaments diferents. Per això, en un regim democràtic, donem, després d'explicar-nos, la darrera paraula al ciutadà. Però, ha d'haver-hi política. I ho dic en un temps i en un moment en què es prodiguen desinformacions, en què es prodiguen això que en diuen veritats alternatives. No, política, com s'ha fet sempre, amb majúscules, i institucions i feina de les institucions. I espais de diàleg com aquests que vostès ens ofereixen.

Vull també aprofitar que estic en aquesta casa, a Foment del Treball, per subratllar, ho ha fet Josep Antoni Duran i Lleida, una notícia positiva que vam tenir, que és la decisió que va prendre una altra empresa molt rellevant a Catalunya, Ciments Molins, de tornar a ubicar la seva seu social a Catalunya. Em consta que des de molts àmbits, també des d'aquesta casa, s'hi ha ajudat, ho vull agrair i ho vull reconèixer.

Vostès saben, si us agrada el vi i tenen vinyes, jo no hi entenc massa, però això sí que ho sé perquè m'ho han explicat, que a les vinyes s'hi posa un roser a les entrades perquè detecta abans l'estat de sabut de la vinya. Bé, doncs, el roser de l'economia catalana són les empreses que tornen a Catalunya. I aquest roser ahir va florir amb una rosa ben bonica que és el de Ciments Molins, que ha tornat a Catalunya i jo que me n'alegro i que és una notícia bona perquè aquí volem generar prosperitat.

Avui l'OCDE ha revisat a l'alça el creixement econòmic d'Espanya a un 3%. El país desenvolupat que més creixerà aquest any, és una bona notícia, volem generar prosperitat i volem, també ho he dit en anteriors ocasions, que aquesta prosperitat sigui una prosperitat compartida, és a dir, que arribi a tothom, que no es quedi en mans d'uns pocs, sinó que arribi a tothom. I que hi hagi notícies d'aquestes, doncs crec que ens ajuda.

Moltíssimes gràcies, Josep Antoni Duran i Lleida, Enrico Letta, moltíssimes gràcies a tots vostès per participar-hi. Són benvinguts i ho seran sempre a Barcelona i a Catalunya. Gràcies.